

I

(Lagstiftningsakter)

DIREKTIV

RÅDETS DIREKTIV (EU) 2019/1995

av den 21 november 2019

om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller bestämmelserna om distansförsäljning av varor och vissa inhemska leveranser av varor

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

- (1) I rådets direktiv 2006/112/EG ⁽³⁾, i dess lydelse enligt rådets direktiv (EU) 2017/2455 ⁽⁴⁾, anges att om en beskattningsbar person genom användning av ett elektroniskt gränssnitt, såsom en marknadsplats, en plattform, en portal eller liknande, möjliggör distansförsäljning av varor importerade från ett tredjeteritorium eller ett tredjeland i försändelser med ett realvärde på högst 150 EUR eller leverans av varor inom gemenskapen från en beskattningsbar person som inte är etablerad inom gemenskapen till en icke beskattningsbar person, ska den beskattningsbara personen själv anses ha tagit emot och levererat dessa varor. Eftersom det direktivet innebär att en enskild leverans delas upp på två, varför det är nödvändigt att fastställa till vilken leveranstyp en försändelse eller en transport bör hänföras för att det ska vara möjligt att fastställa den korrekta leveransplatsen. Man måste säkerställa att den beskattningsgrundande händelsen inträffar samtidigt för båda leverantörerna.
- (2) Eftersom en beskattningsbar person, genom användning av ett elektroniskt gränssnitt, möjliggör leverans av varor till en icke beskattningsbar person i gemenskapen, får den beskattningsbara personen, i enlighet med gällande regler, göra avdrag för den mervärdesskatt som betalats till leverantörer som inte är etablerade i gemenskapen, finns det en risk för att de sistnämnda inte betalar in mervärdesskatten till skattemyndigheterna. För att motverka denna risk bör leveranser från den leverantör som säljer varor genom användning av ett elektroniskt gränssnitt befrias från mervärdesskatt, samtidigt som leverantören bör ges rätt att göra avdrag för den ingående mervärdesskatt som leverantören har betalt för inköpet eller importen av de levererade varorna. För detta ändamål bör leverantören alltid vara registrerad i den medlemsstat där dessa varor förvärvades eller importerades.

⁽¹⁾ Yttrande av den 14 november 2019 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Yttrande av den 15 maj 2019 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv (EU) 2017/2455 av den 5 december 2017 om ändring av direktiven 2006/112/EG och 2009/132/EG vad gäller vissa skyldigheter på mervärdesskatteområdet för tillhandahållanden av tjänster och distansförsäljning av varor (EUT L 348, 29.12.2017, s. 7).

- (3) Det kan också förekomma att leverantörer som inte är etablerade i gemenskapen och som använder ett elektroniskt gränssnitt för att sälja varor har lager i flera medlemsstater och att dessa, utöver sin gemenskapsinterna distansförsäljning av varor, levererar varor från sina lager i en medlemsstat till konsumenter i samma medlemsstat. Den typen av leveranser omfattas för närvarande inte av den särskilda ordningen för gemenskapsintern distansförsäljning av varor och för tjänster som tillhandahålls av beskattningsbara personer som är etablerade i gemenskapen, men inte i konsumtionsmedlemsstaten. För att minska den administrativa bördan för beskattningsbara personer som med användning av elektroniska gränssnitt möjliggör leverans av varor till icke beskattningsbara personer i gemenskapen, vilka själva anses ha tagit emot och levererat varorna, bör dessa också få utnyttja den särskilda ordningen för att deklarerat och betala mervärdesskatt för sådana inhemska leveranser.
- (4) För att säkerställa konsekvens när det gäller betalning av mervärdesskatt och importtull vid import av varor, bör tidsfristen för betalning av importmervärdesskatt till tullmyndigheterna, i de fall då de särskilda ordningarna för deklaration och betalning av mervärdesskatt vid import utnyttjas, anpassas till den tidsfrist som föreskrivs för erläggandet av tull i artikel 111 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 ⁽⁵⁾.
- (5) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument ⁽⁶⁾ har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Lagstiftaren anser att det är berättigat att sådana dokument översänds avseende detta direktiv.
- (6) Direktiv 2006/112/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 2006/112/EG ska ändras på följande sätt:

1. I avdelning V kapitel 1 avsnitt 2 ska följande artikel införas:

”Artikel 36b

Om en beskattningsbar person anses ha tagit emot och levererat varor i enlighet med artikel 14a ska försändelsen eller transporten av varorna hänföras till den leverans som den beskattningsbara personen gör.”

2. Artikel 66a ska ersättas med följande:

”Artikel 66a

Med avvikelse från artiklarna 63, 64 och 65 ska en beskattningsgrundande leverans av varor av en beskattningsbar person som anses ha tagit emot och levererat varorna i enlighet med artikel 14a och leveransen av varor till den beskattningsbara personen inträffa och mervärdesskatten bli utkrävbar när betalningen har godkänts.”

3. Följande artikel ska införas:

”Artikel 136a

Om en beskattningsbar person anses ha tagit emot och levererat varor i enlighet med artikel 14a.2 ska medlemsstaterna undanta varuleveransen till den beskattningsbara personen från skatteplikt.”

4. I artikel 169 ska led b ersättas med följande:

”b) Transaktioner som är undantagna från skatteplikt i enlighet med artiklarna 136a, 138, 142 eller 144, artiklarna 146–149, artiklarna 151, 152, 153 eller 156, artikel 157.1 b, artiklarna 158–161 eller artikel 164.”

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1).

⁽⁶⁾ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

5. I artikel 204.1 ska tredje stycket ersättas med följande:

”Medlemsstaterna får emellertid inte tillämpa den valmöjlighet som avses i andra stycket på en enligt definitionen i artikel 358a.1 beskattningsbar person som har valt att omfattas av den särskilda ordningen för tjänster som tillhandahålls av beskattningsbara personer som inte är etablerade i gemenskapen.”

6. I artikel 272.1 ska led b ersättas med följande:

”b) Beskattningsbara personer som inte utför någon av de transaktioner som avses i artiklarna 20, 21, 22, 33, 36, 136a, 138 och 141.”

7. Rubriken till avdelning XII kapitel 6 ska ersättas med följande:

”Särskilda ordningar för beskattningsbara personer som tillhandahåller tjänster till icke beskattningsbara personer, bedriver distansförsäljning av varor eller tillhandahåller vissa inhemska leveranser av varor”.

8. Rubriken till avdelning XII kapitel 6 avsnitt 3 ska ersättas med följande:

”Särskild ordning för gemenskapsintern distansförsäljning av varor, för leveranser av varor inom en medlemsstat som görs av elektroniska gränssnitt som möjliggör sådana leveranser och för tjänster som tillhandahålls av beskattningsbara personer som är etablerade i gemenskapen men inte i konsumtionsmedlemsstaten”.

9. Artikel 369a ska ersättas med följande:

”Artikel 369a

I detta avsnitt gäller följande definitioner, utan att det påverkar tillämpningen av andra gemenskapsbestämmelser:

1. *beskattningsbar person som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten*: en beskattningsbar person som har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet i gemenskapen eller har ett fast etableringsställe inom gemenskapens territorium men som varken har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har något fast etableringsställe inom konsumtionsmedlemsstatens territorium.
2. *identifieringsmedlemsstat*: den medlemsstat i vilken den beskattningsbara personen har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller, om sätet för den ekonomiska verksamheten inte är etablerat i gemenskapen, där personen har ett fast etableringsställe.

Om en beskattningsbar person inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet i gemenskapen men har mer än ett fast etableringsställe där ska identifieringsmedlemsstaten vara den medlemsstat med fast etableringsställe i vilken den beskattningsbara personen anmäler att denna särskilda ordning kommer att utnyttjas. Den beskattningsbara personen ska vara bunden av detta beslut under det berörda kalenderåret och under de två därpå följande kalenderåren.

Om en beskattningsbar person inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har något fast etableringsställe i gemenskapen ska identifieringsmedlemsstaten vara den medlemsstat där försändelsen eller transporten av varorna påbörjas. Om varor försänds eller transporteras från fler än en medlemsstat ska den beskattningsbara personen ange vilken av de berörda medlemsstaterna som ska vara identifieringsmedlemsstaten. Den beskattningsbara personen ska vara bunden av detta beslut under det berörda kalenderåret och under de två därpå följande kalenderåren.

3. *konsumtionsmedlemsstat*: ett av följande:

- a) för tillhandahållande av tjänster, den medlemsstat där tillhandahållandet av tjänster anses äga rum i enlighet med avdelning V kapitel 3,
- b) för gemenskapsintern distansförsäljning av varor, den medlemsstat där försändelsen eller transporten av varorna till förvärvaren avslutas,
- c) för leverans av varor av en beskattningsbar person som möjliggör sådana leveranser i enlighet med artikel 14a.2 där försändelsen eller transporten av varor påbörjas och avslutas i samma medlemsstat, den medlemsstaten.”

10. Artikel 369b ska ersättas med följande:

”Artikel 369b

Medlemsstaterna ska tillåta att följande beskattningsbara personer utnyttjar denna särskilda ordning:

- a) En beskattningsbar person som bedriver gemenskapsintern distansförsäljning av varor.

- b) En beskattningsbar person som möjliggör leverans av varor i enlighet med artikel 14a.2 där försändelsen eller transporten av varorna påbörjas och avslutas i samma medlemsstat.
- c) En beskattningsbar person som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten och som tillhandahåller tjänster till en icke beskattningsbar person.

Denna särskilda ordning ska tillämpas på alla sådana varor eller tjänster som levereras eller tillhandahålls inom gemenskapen av den berörda beskattningsbara personen.”

11. I artikel 369e ska led a ersättas med följande:

”a) han lämnar underrättelse om att han inte längre tillhandahåller varor eller tjänster som omfattas av denna särskilda ordning,”.

12. Artikel 369f ska ersättas med följande:

”Artikel 369f

Den beskattningsbara person som utnyttjar denna särskilda ordning ska på elektronisk väg till identifieringsmedlemsstaten inge en mervärdesskattedeklaration för varje kalenderkvartal, oberoende av om denne har eller inte har levererat varor eller tillhandahållit tjänster som omfattas av denna särskilda ordning. Mervärdesskattedeklarationen ska inges senast vid utgången av månaden efter utgången av den beskattningsperiod som deklarationen avser.”

13. I artikel 369g ska punkterna 1, 2 och 3 ersättas med följande:

”1. Mervärdesskattedeklarationen ska innehålla det registreringsnummer för mervärdesskatt som avses i artikel 369d och, för varje konsumtionsmedlemsstat där mervärdesskatt ska betalas, det totala värdet exklusive mervärdesskatt, gällande mervärdesskattesatser, det totala mervärdesskattebeloppet per skattesats och total mervärdesskatt som ska erläggas för följande leveranser och tillhandahållanden som omfattas av denna särskilda ordning och som ägt rum under beskattningsperioden:

- a) Gemenskapsintern distansförsäljning av varor.
- b) Leverans av varor i enlighet med artikel 14a.2 där försändelsen eller transporten av varorna påbörjas och avslutas i samma medlemsstat.
- c) Tillhandahållande av tjänster.

Mervärdesskattedeklarationen ska även innehålla ändringar avseende tidigare beskattningsperioder i enlighet med punkt 4 i den här artikeln.

2. Om varor försänds eller transporteras från andra medlemsstater än identifieringsmedlemsstaten, ska mervärdesskattedeklarationen också innehålla uppgift om det totala värdet exklusive mervärdesskatt, gällande mervärdesskattesatser, det totala mervärdesskattebeloppet per skattesats och total mervärdesskatt för följande leveranser som omfattas av denna särskilda ordning, för varje medlemsstat från vilken sådana varor försänds eller transporteras:

- a) Annan gemenskapsintern distansförsäljning av varor än från en beskattningsbar person i enlighet med artikel 14a.2.
- b) Gemenskapsintern distansförsäljning av varor och leverans av varor där försändelsen eller transporten av varorna påbörjas och avslutas i samma medlemsstat, som utförs av en beskattningsbar person i enlighet med artikel 14a.2.

Beträffande de leveranser som avses i led a ska mervärdesskattedeklarationen också innehålla det individuella mervärdesskatteregistreringsnummer eller det skatteregistreringsnummer som tilldelats av varje medlemsstat från vilken sådana varor försänds eller transporteras.

Beträffande de leveranser som avses i led b ska mervärdesskattedeklarationen också innehålla det individuella mervärdesskatteregistreringsnummer eller det skatteregistreringsnummer som tilldelats av varje medlemsstat från vilken sådana varor försänds eller transporteras, om uppgiften är tillgänglig.

Mervärdesskattedeklarationen ska innehålla den information som anges i denna punkt, uppdelad per konsumtionsmedlemsstat.

3. När en beskattningsbar person som tillhandahåller tjänster som omfattas av denna särskilda ordning har ett eller flera andra fasta etableringsställen än det i identifieringsmedlemsstaten, varifrån tjänsterna tillhandahålls, ska mervärdesskattedeklarationen också innehålla uppgift om det totala värdet exklusive mervärdesskatt, gällande mervärdesskattesatser, totalt belopp per mervärdesskattesats och total mervärdesskatt för dessa tillhandahållanden, för varje medlemsstat där personen har ett etableringsställe, tillsammans med detta etableringsställes individuella momsregistreringsnummer eller skatteregistreringsnummer, och uppdelat på respektive konsumtionsmedlemsstat.”

14. I artikel 369zb ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna ska kräva att den mervärdesskatt som avses i punkt 1 betalas månatligen inom den tidsfrist för betalning som är tillämplig på betalning av importtull.”

Artikel 2

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2020 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2021.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 21 november 2019.

På rådets vägnar
H. KOSONEN
Ordförande
